

[Socialministeren]

fra amt til amt, og jeg tror ikke, at vi har nået grænserne for, hvad der kan lade sig gøre under den nugældende struktur. Der er mange gode grunde til at gå videre i decentraliseringen, men det er vigtigt, at vi ikke slår den udvikling i stykker, der allerede er godt i gang. Tværtimod skal vi bygge på det bedste fra den glidende opgaveudlægning, og vi skal gøre det på en sådan måde, at ingen kommer i klemme. Vi skal ikke trumfe en udlægning igennem, hvis vi ikke er sikre på, at den vil gavne brugerne af det sociale system. En udlægning af de sociale opgaver må ikke føre til forringelser for de svageste grupper.

Debatten har demonstreret en meget stor og intens interesse blandt brugerne for, hvordan det sociale system organiseres. Men det er også først og fremmest brugerne, der peger på, at den formelle side bør underordnes den indholdsmæssige: Hvilke tilbud skal gives? Den store brugerinteresse har demonstreret, at der er stor vilje til fortsat aktiv deltagelse, og at der i brugerorganisationerne er et stort potentiale, vi bør trække på i den fortsatte kvalitative udvikling af den sociale sektor.

Alle disse overvejelser fører mig frem til en anden model for det videre arbejde end Lotzudvalgets; en model, som sikrer en roligere udvikling; en model, som understreger, at *udvikling* er vigtigere end *udlægning*; en model, som, sidst, men ikke mindst, kan gennemføres med brugere, lokalpolitikere og ansatte som positive medspillere i processen:

Jeg kunne forestille mig, at vi opfordrer alle amtskommuner og kommuner til at nedsætte regionale udviklingsudvalg – et i hvert amt – med repræsentanter for brugerne og de ansatte, og at disse udvalg får en dobbelt opgave, nemlig *dels* at være behjælpelig med en yderligere fremme af den glidende decentralisering, *dels* at give melding til et landsudvalg om, hvilke regionale problemer den fortsatte udvikling rejser, dvs. hvilke ændringer der ikke kan gennemføres inden for det eksisterende regelsæt, selv om der kan opnås regional enighed om det. Disse regionale udvalg skulle arbejde alle områder igennem, men det vil næppe være hensigtsmæssigt at give nærmere retningslinier for,

hvilke områder der skal afklares først; det må afhænge af de lokale/regionale forhold.

Landsudvalget, som jeg forestiller mig sammensat analogt med de regionale udvalg, skal opsamle og formidle erfaringer med den glidende udlægning fra samtlige amter. Det er min opfattelse, at den videre udvikling bedst fremmes ved gensidig påvirkning og ad frivillighedens vej. For at sikre, at der faktisk sker en udvikling overalt i landet, skal landsudvalget bl.a. kunne indkalde repræsentanter for de regionale udvalg til drøftelser. Udvalget vil endelig kunne stille forslag til sådanne ændringer i reglerne, der vil kunne fremme udviklingen.

Som nævnt i indledningen fortsætter debatten nu bl.a. i kommunerne. Jeg har oplevet, at nogle kommuner, bl.a. gennem KL, har presset på for at få ændret den gældende opgavefordeling. Imidlertid er det min opfattelse, at også KL's holdninger nu er noget mindre håndfaste, end de kommer frem i udvalgsbetænkningen.

Jeg tror, at den videre procedure, jeg har skitseret ovenfor, vil kunne tilfredsstillende både det nuværende systems kritikere og tilhængere, både brugerne og de kommunale parter. Den vil kunne sikre, at udviklingen fortsætter i et roligt tempo, og at den ikke går i stå.

Hvis Folketinget er enig i fremgangsmåden, vil jeg snarest tage initiativ over for amtskommuner og kommuner. Så tidligt som muligt i samlingen 1991-92 vil Tinget få en redegørelse med status og forslag til det videre arbejde.

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 14. december 1989, kl. 9.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 19.04